

Koninklijke Landmacht

Jaargang 25, nr 3, oktober 2026

NIEUWSBRIEF

EEN GESLAAGDE KORPSDAG

ZORG DAT DE MENSEN EEN LEUKE TIJD HEBBEN

Afscheidsinterview met sergeant-majoor Geo

FKNR TAMBOERS

Tamboer sergeant Arjen neemt je mee in de werkzaamheden van een tamboer

NIEUW GELUID | DAAN

Stichting Vrienden
**FANFARE 'KORPS
NATIONALE RESERVE'**

COLOFON

HOOFDREDACTEUR

sgt1 Aniek

EINDREDACTIE

sgt1 Aniek

kpl1 Lisa

OMSLAGFOTO

Korpsdag 2026

FOTOGRAAF

Ideke

VORMGEVING

kpl1 Liesbeth

ADRES SECRETARIAAT

Louis Chapelier

Harm Smeengekade 114

8011AK Zwolle

secretaris@sv-fknr.nl

IBAN: NL33 INGB 0006 9906 04

t.n.v. St Vrienden FKNR

WEBSITE ORKEST

www.fknr.nl

OFFICIËLE WEBSITE ORKEST

www.fknr.nl/officieel

SOCIAL MEDIA

Deze nieuwsbrief is een uitgave van de Stichting "Vrienden Fanfare 'Korps Nationale Reserve'" en verschijnt driemaal per jaar.

AGENDA

KERSTCONCERTEN **PROMOKAR**

Zaterdag 12 december - Sporthal 't Cromwiel, Steenberghe

Zaterdag 19 december - Spant, Bussum

BIRMINGHAM INTERNATIONAL TATTOO

Zaterdag 20 februari & zondag 21 februari 2027

NACHT VAN DE MILITAIRE MUZIEK

Zaterdag 6 maart 2027 - Nationaal Militair Museum

JAARCONCERT **PROMOKAR**

Vrijdag 12 maart - Theater Hanzehof Zutphen

VAN HET BESTUUR

Beste Vrienden van onze Fanfare 'Korps Nationale Reserve',

De zomer is voorbij, hopelijk heeft u ervan genoten. Inmiddels zitten we in oktober, het laatste kwartaal van 2026. Een muzikaal kwartaal met maar liefst vier optredens van de FKNR waarbij ook de promokar aanwezig is.

Op 3 oktober was in Harskamp de jaarlijkse Korpsdag van het Korps Nationale Reserve. Het oogmerk van de commandant was 'het bevorderen van de saamhorigheid, inzetbaarheid en bekendheid van het Korps Nationale Reserve in deze tijden van geopolitieke spanningen, opschaling en veranderingen'. Ik onderschrijf het belang daarvan. Enige tientallen Vrienden waren hierbij aanwezig. Fantastisch! Ook heeft het bestuur daar vijf Vrienden hun speld voor 10 respectievelijk 20 jaar en twee Vrienden zelfs 30 jaar loyale Vriendschap mogen uitreiken.

In december zijn er twee kerstconcerten, zoals vermeld in de agenda. U wordt daar niet apart voor uitgenodigd. Als bestuur bezien we of we ook tijdens de Kerstconcerten een aantal van u wellicht de betreffende jubileumspeld als trouwe Vriend kunnen opspelden. Mooie vooruitzichten!

Als bestuur kijken we uit naar de 'Kijkdagen FKNR' op 17 oktober en 21 november. Een nieuw initiatief! We evalueren natuurlijk na afloop de aanpak, het programma en uw ervaringen. Zo willen we ook op deze activiteit voor onze Vrienden in de toekomst gericht doorpakken. Samen met Commandant FKNR en mijn opvolger heb ik gesproken over mogelijke activiteiten voor de Vrienden in 2027 en 2028.

Mijn opvolger? Ja. Na ruim drie jaar draag ik op 25 november tijdens een bestuursoverleg het voorzitterschap over aan Arno van Essen. Hij is als luitenant-kolonel bij het Korps Nationale Reserve al vele jaren betrokken bij de FKNR en binnen ons bestuur reeds algemeen bestuurslid. In de volgende nieuwsbrief stelt hij zich aan u voor.

Het was mij een groot genoegen om voorzitter te mogen zijn en ik bedank u oprecht voor uw Vriendschap! Zonder Vrienden kan de FKNR nog steeds uitstekend presteren, maar met uw inspanningen en donaties kunnen we de FKNR ondersteunen waar dat vanuit defensie niet mogelijk is. Zo hebben we afgelopen maand als bestuur besloten dat we de FKNR steunen met de aanschaf van nieuwe T-shirts voor onder het ceremonieel tenue. Nogmaals, alleen mogelijk met loyale Vrienden!

Dit is dus ook mijn laatste voorwoord in de altijd fantastische en professioneel uitgevoerde nieuwsbrief FKNR. Complimenten daarvoor aan de redactie!

We gaan elkaar zeker zien bij de ongetwijfeld weer mooie Kerstconcerten. En hopelijk ook tijdens het Jaarconcert FKNR op vrijdag 12 maart 2027. Veel leesplezier!

Maurice Bastin, voorzitter

Stichting Vrienden
**FANFARE 'KORPS
NATIONALE RESERVE'**

DE COMMANDANT AAN HET WOORD

De muziek gaat door

Een orkest is altijd onderweg. Soms verandert er iets aan de bezetting, soms aan de omstandigheden, maar de agenda loopt gewoon door. Dat is binnen de FKNR momenteel goed merkbaar.

Het nieuwe seizoen is alweer volop begonnen en ondertussen is er binnen de FKNR een aantal veranderingen merkbaar. Eén daarvan is het vertrek van de dirigent. Alfred Willering is inmiddels gestart met zijn opleiding voor zijn nieuwe functie als stafdirigent militaire muziek. Zijn officiële afscheid volgt tijdens Taptoe Birmingham in februari 2027.

Tot die tijd moeten we natuurlijk wel gewoon verder. De agenda wacht immers niet. Daarom zal Kapitein b.d. Peter Kleine Schaars, oud-dirigent van het Orkest Koninklijke Marechaussee, de komende periode de muzikale leiding op zich nemen. Bij enkele diensten die nog op de agenda staan, zal kapelmeester adjudant Ralf de rol van dirigent vervullen.

Ondertussen zitten we ook midden in de zoektocht naar een nieuwe dirigent. Dat is een proces waar we zorgvuldig de tijd voor nemen. We zoeken natuurlijk iemand die zowel muzikaal als qua persoon bij de FKNR past. Dat vraagt de nodige energie en aandacht.

Naast al deze muzikale zaken verandert er ook binnen Defensie het nodige. Naast wat administratieve veranderingen laat de wereld om ons heen ook steeds duidelijker zien dat we niet alleen een orkest zijn, maar ook onderdeel van een militaire organisatie. Daarom wordt het belangrijker dat we als orkest inzetgereed zijn.

Op zaterdag 10 oktober hebben we daar aandacht aan besteed. We oefenden onder meer met de schietsimulator, militaire eerste hulp en brandpreventie. Een leerzame en zeer nuttige dag.

En ondertussen gaat de agenda verder. De komende maanden staan er weer de nodige activiteiten op het programma, met als eerste de kerstconcerten en in het nieuwe jaar Taptoe Birmingham en het jaarconcert.

Er is dus genoeg om naar uit te kijken. Soms loopt niet alles zoals je vooraf had bedacht. Dat vraagt om aanpassen en opnieuw kijken, maar uiteindelijk staan we er met elkaar en gaat de muziek gewoon door.

Majoor Theo van Deelen
Commandant FKNR

EEN GESLAAGDE KORPSDAG

Op zaterdag 3 oktober was de jaarlijkse Korpsdag van het Korps Nationale Reserve op de vertrouwde Generaal Winkelman Kazerne in Harskamp. Een mooie dag, waarop ontmoeting en betrokkenheid centraal stonden.

Naast verschillende indrukwekkende demonstraties waarin de nieuwste technieken en ontwikkelingen binnen de Landmacht werden getoond, was er ook dit jaar een Federatieplein. Verschillende organisaties waren hier vertegenwoordigd en lieten bezoekers kennismaken met hun activiteiten en doelstellingen.

Ook de promokar van de Stichting Vrienden van de FKNR was van de partij. We mochten veel bekende gezichten begroeten en voerden mooie gesprekken met mensen die het Korps Nationale Reserve en in het bijzonder onze stichting een warm hart toedragen.

Een van de hoogtepunten van de dag was het verwelkomen van maar liefst zeven nieuwe Vrienden van de stichting. Dankzij hun steun en donatie kunnen wij ons blijven inzetten voor de Fanfare van het Korps Nationale Reserve. Daar zijn we ontzettend dankbaar voor.

Een bijzonder moment was de inschrijving van twee nieuwe Vrienden: vader en zoon van Schie. Vader Van Schie is CC bij 10 Infanterie Bataljon Bewaken en Beveiligen en zijn zoon van Schie is korporaal onderhoud bij 20 Infanterie Bataljon Bewaken en Beveiligen. Mooi om te zien dat de verbondenheid met het Korps van generatie op generatie wordt doorgegeven.

Ook mochten we verschillende trouwe Vrienden de speciale speld uitreiken. Zo reikten we de speld voor maar liefst 30 jaar Vriend uit aan majoor b.d. Ron Roos. Daarnaast ontving Jetty Middelkoop de speld voor 20 jaar Vriendschap. Tot slot was er een speld voor Gert Nijhuis, die al 10 jaar Vriend van de stichting is.

Natuurlijk was er ook volop gelegenheid om onze producten te bekijken en te kopen.

We kijken terug op een zeer geslaagde Korpsdag, met nieuwe Vrienden, mooie ontmoetingen, nieuwe contacten en goede verkoop. Maar bovenal was het een dag van ontmoeting en verbondenheid met elkaar en met de Fanfare van het Korps Nationale Reserve.

Dank aan iedereen die hieraan heeft bijgedragen. Graag tot volgend jaar!

EERSTE TAPTOE SMAAKT NAAR MEER

Eva bijt het 'ceremoniële spits' af bij Taptoe Tholen

Voor veel muzikanten van de FKNR was Taptoe Tholen een mooie uitvoering in het seizoen. Voor saxofoniste Eva Stouten was het nog veel meer dan dat: het was haar allereerste taptoe. Een bijzondere mijlpaal, waar ze al jarenlang van droomde.

Eva's muzikale basis ligt namelijk helemaal niet in de mars- en showwereld. "Ik ben opgevoed bij de muziekschool in ons dorp en ben van jongs af aan aangesloten geweest bij harmonieorkesten, maar ik had nog nooit lopend gespeeld. Om dan ook nog helemaal in het gareel te moeten lopen en op de goede plek te staan, dat was best een uitdaging."

Gelukkig werd de show geleidelijk aan opgebouwd tijdens de repetities. "Ik vond het heel fijn dat het zo stapsgewijs ging. Eerst zonder instrument, daarna met. Uiteindelijk dacht ik: oh ja, logisch dat je het zo aanpakt. Ik ben er gewoon open ingegaan, zonder verwachtingen."

Toch bleef er tot de laatste repetitie een gezonde dosis spanning. "Na die laatste repetitie dacht ik wel: oei, ik ben heel benieuwd wat dit gaat worden als we straks op dat plein moeten presteren. Maar ergens weet je ook: als je daar staat heeft iedereen zoveel focus, dan komt het ook echt wel goed."

Die spanning veranderde vlak voor het optreden in volledige concentratie. "Ik zag de hele show nog even voorbijflitsen en dacht: oh ja, zo ging het. Oké let's go. Volle focus." Voor Eva had de dag nog een extra bijzonder tintje. Haar schoonfamilie was namelijk aanwezig om haar eerste taptoe mee te maken. "Ik vond het heel leuk dat ze erbij waren. Het was een soort thuiswedstrijd. Je kunt dan met trots laten zien wat je altijd al hebt willen doen."

Dat verlangen gaat ver terug. "Wij gaan voor mijn moeders verjaardag ieder jaar naar de Nationale Taptoe. Vanaf kleins af aan was er in ons gezin een grote interesse voor militaire korpsen. Wij liepen vroeger thuis in de gang al met vlaggen en majorettestokken om dat na te doen. En nu loop je er zelf met je instrument tussen. Dan heb ik wel echt een trots gevoel."

Tijdens de show viel alles op zijn plek. "Ik vond het echt heel leuk. Je bent weken bezig met de voorbereidingen en je vertelt er thuis steeds over, maar mensen begrijpen pas echt wat je bedoelt als ze het eindresultaat kunnen zien."

"Ik was gewoon rete-trots dat ik daar stond in mijn ceremonieel tenue."

Het hoogtepunt? "Ik was gewoon rete-trots dat ik daar stond in mijn ceremonieel tenue. Ook al is het misschien nog niet de allergrootste taptoe die ik ga doen, het blijft wel voor altijd de eerste. Dat is echt een mijlpaal."

Natuurlijk ging niet alles vlekkeloos. Lachend vertelt Eva over een klein paniekmoment tijdens het aflopen. "We moesten door een smal hek en dat hadden we eigenlijk niet kunnen oefenen. Het was even zo'n chaotisch momentje. Achteraf heb ik daar heel hard om moeten lachen."

Ook spelen in het ceremoniële tenue was even wennen. "Ik ben sowieso helemaal niet gewend om in uniform te spelen. Dat voelde in het begin een beetje ongemakkelijk. Maar tegelijkertijd dacht ik ook: kom maar op, ik kan dit dus ook. Dat vond ik heel vet."

Na afloop stroomden de enthousiaste reacties binnen. "Mijn schoonvader is normaal niet zo met muziek bezig, maar hij zei de hele tijd: 'Oh, dit vind ik eigenlijk heel mooi.' Dat had ik helemaal niet verwacht. Dat vond ik echt heel leuk."

Een eerste taptoe vergeet je nooit. Voor Eva was Taptoe Tholen niet alleen een geslaagd optreden, maar zelfs de vervulling van een jeugdroom. En afgaande op haar enthousiasme smaakt die eerste ervaring zeker naar meer. ■

EEN GROEN PAK EN EEN TROMMEL OM JE NEK

*Sergeant-majoor Geo neemt na 20 jaar
afscheid van de FKNR*

Het is zaterdagmiddag 5 september en we zitten in de bibliotheek van gebouw EL. Door de ramen valt zonlicht en zie ik de grote bomen die om het gebouw heen staan. Vanmiddag ga ik hier in gesprek met Geo; een man die bij de FKNR van alles is geweest: tamboer, tamboerinstruuteur, slagwerker, pianist, combo-muzikant en groepscommandant van de Bravo-groep.

We praten over zijn ruim twintig jaar bij de FKNR, over de mensen die daarin een belangrijke rol speelden en over de nieuwe stap die Geo gaat zetten.

*Geo en Jasper tijdens een taptoerepetitie op
de Bernhardkazerne in Amersfoort in 2023. <*

Geo is naar eigen zeggen als tamboer geboren. “Ik heb alleen maar kinderfoto’s met trommels,” vertelt hij. Het bleef niet bij trommelen. “Vanaf mijn zesde kreeg ik orgellessen en vanaf mijn tiende deed ik kerkdiensten, want ze hadden een organist nodig. Daar heb ik geleerd dat het niet belangrijk is wat er staat, maar dat het vooral belangrijk is dat mensen goed kunnen zingen. Dat is bij het combo ook zo: je hoeft niet te spelen wat er staat, je moet gewoon zorgen dat mensen een leuke tijd hebben.”

“Je hoeft niet te spelen wat er staat, je moet gewoon zorgen dat mensen een leuke tijd hebben.”

EEN MUZIKALE DUIZENDPOOT

Via zijn oom kwam Geo in 2006 bij de FKNR terecht. De aanleiding was een vacature voor pianist in het combo. Geo begon als pianist, maar zijn eerste reis met de FKNR, een concertreis naar Rusland, maakte hij in een heel andere rol: niet op slagwerk en ook niet als pianist, maar als trombonist. “Ik zat net bij het orkest en er kon een trombonist onverwacht niet mee. Ze vroegen of ik voorop kon lopen. We hadden in die tijd nog geen tamboers, dus daar liep ik dan voorop met een trombone.” Speelt deze muzikale duizendpoot dan ook trombone? Nee. “Ik heb de hele streetparade geplaybackt.”

Die eerste reis bleek een voorbode van hoe veelzijdig hij zou worden. “Er was 15 jaar geen militaire pianist bij de landmachtorkesten, dus ik deed veel pianodiensten voor de militaire muziek. Ik werkte jaren voltijd: het orkest, het combo, de opbouwploeg, piano-diensten, koperensemble en veel invallen.” Als slagwerker kwam hij bij alle landmachtorkesten over de vloer. Bij het KPU (kledingbedrijf Defensie) had hij daardoor voor verschillende regimenten zijn eigen nummer voor het ceremonieel tenue. Een detail, maar het zegt veel over op hoeveel verschillende plekken Geo in die jaren heeft gestaan.

GRUWELIJK GRAAG MARSEN

Het liefste loopt Geo op straat, in een show of bij een dienst. “We zijn een militair orkest. Daarbij hoort marsmuziek op een goede manier en op het goede tempo. Ik speel gruwelijk graag marsen.” Het liefst doet hij dat geflankeerd door Robin en Richard. Hij is trots op wat ze neerzetten. “We dwingen een stabiel tempo af: iedereen past zich aan. Dan weet je dat je het goed doet.” Niet alleen muzikaal betekenen deze mannen veel voor Geo. “Robin is mijn geweten, mijn back-up, mijn spiegel. Hoe vaak wij elkaar opgevangen hebben... Dat niemand merkte dat er iets misging. We zijn echt jut en jul.” Samenwerken en kameraadschap lopen als een rode draad door Geo’s verhaal. “Doe iets voor een ander, dan doet een ander dat ook voor jou en zo doe je het uiteindelijk met z’n allen.”

“Doe iets voor een ander, dan doet een ander dat ook voor jou en zo doe je het uiteindelijk met z’n allen.”

HARD LACHEN, ZIN OM TE WERKEN

Diezelfde instelling neemt hij mee in zijn werk als groepscommandant. Al jaren staat hij aan het roer van ‘zijn’ Bravo-groep. Een hechte groep, die Geo zelf typeert als ‘hard lachen, zin om te werken’. Wat hij zo mooi vindt aan leidinggeven? “Je doet het met z’n allen, iedereen schouders eronder en dan is het werk zo gebeurd. De groep is gegroeid in de jaren dat ik erin zit.” Hij heeft vertrouwen in ‘zijn’ mensen. “Ze kunnen eigenlijk allemaal de groep wel overnemen, vooral het praktische werk. Er is bij de FKNR meer dan genoeg ervaring op de vloer, dus dat komt wel goed.”

Maar vertrouwen in zijn mensen betekent niet dat Geo zelf genoeg neemt met minder. Voor hem is het belangrijk om honderd procent te geven. “Ik heb altijd een tien gehaald met leidinggeven en ik maakte weinig fouten. Met mijn andere werk heb ik het heel druk, waardoor ik hier als leidinggevende van de Bravo-groep op dit moment een zeven scoor.” En een zeven, daar neemt Geo geen genoeg mee. Daarom legt hij zijn werk bij de FKNR neer.

▲ Optreden van het combo tijdens ‘Jazz onder de luifel’ bij het Nationaal Militair Museum in 2020.

▲ De slagwerksectie tijdens hun NS tour in het kader van 200 jaar Koninklijke Landmacht.

▲ Optreden van het combo op de Nederlandse ambassade in Madrid in 2012.

EEN ANDERE DEUR

Dat andere werk, waar hij het zo druk mee heeft, is zijn functie bij Design & Build van het MatlogCo, het Materieellogistiek Commando. Ook daar gaat hij vooral voor de mensen. “De jongens gaan me aan het hart. Dat is wat ik graag doe; mensen helpen om te groeien.” En juist nu ziet Geo bij het MatlogCo mogelijkheden om iets bij te dragen. “Ik weet op de juiste plek aan te geven dat er een probleem is en dat ik de richting weet voor de oplossing. Er is dreiging in de wereld en ik kan daar iets aan doen. De juiste mensen staan achter me, er is ruimte en geld beschikbaar en ik wil gebruik maken van het momentum. Ik wil daar nu heen en ik heb daar iets te brengen.”

Voordat Geo de militaire muziek in rolde, had hij een verleden als constructeur machinebouw. Tijdens corona, toen er weinig muzikaal te doen was, kwam de techniek weer naar de voorgrond. Hij begon bij het MatlogCo met administratief werk, maar al snel kwam er een plek vrij als hoofd van de laswerkplaats. “Omdat ze wisten dat ik binnen de muziek al leiding gaf, omdat ik een technische achtergrond heb en een rustig persoon ben, kozen ze mij.”

Inmiddels is hij helemaal op zijn plek bij het MatlogCo. “Ik heb nu de constructiewerkplaats onder me en vanaf 1 januari word ik hoofd productie. Ik ben verantwoordelijk voor de output van alle werkplaatsen van Design & Build, ik mag dan dus zorgen dat 70 vakmensen lekker kunnen werken en op tijd hebben gebouwd wat er is afgesproken. Er gebeurt veel in de wereld, dus het is belangrijk dat we snel kunnen leveren. Het is echt te gek wat we allemaal kunnen maken, supermooi.”

MACHTIG MOOIE HERINNERINGEN

Terugkijken doet Geo zonder veel omhaal. “Ik heb alles meerdere keren gedaan. Het zijn ontzettend veel machtig mooie herinneringen en er komen er altijd nieuwe bij, maar het is na twintig jaar wel ongeveer hetzelfde. Ik ben uitgespeeld.”

Hij vertelt zoals ik hem heb leren kennen: duidelijk, kalm en betrouwbaar. “Mijn ja is ja en mijn nee is nee. Voor de rest hoeven ze mij niet te herinneren, ik heb gewoon een hele leuke tijd gehad.” Waar hij het meest trots op is? Hij hoeft er niet lang over na te denken. “Dat ik mijn droom verwezenlijkt heb. Een groen pak en een trommel om je nek.” ■

ANDERE GELUIDEN OP DE BERNHARD- KAZERNE

Geen muziek, maar brandmeldingen, schietgeluiden uit de simulator en medische termen op de Bernhardkazerne in Amersfoort. Zaterdag 10 oktober stond de dag voor de FKNR in het teken van militaire basisvaardigheden. Onder de kundige begeleiding van drie instructeurs van de Charliecompagnie van 20 IBB KNR fristen we onze kennis en vaardigheden op.

“Van ‘vlam in de pan’ tot schieten op 300 meter, alle vaardigheden werden opgefrist.”

Bij brandpreventie oefenden we onder meer met ‘vlam in de pan’, blussen met een CO₂-blusser en het gebruik van een branddeken. Bij Zelf Hulp Kameraden Hulp (ZHKH) gingen we aan de slag met het MARCH-protocol: een vaste volgorde om levensbedreigende verwondingen te beoordelen en te behandelen. In de schietsimulator maakten we verschillende schietoefeningen.

Voor de een was het langer geleden dan voor de ander, maar juist daarom is het goed om deze basisvaardigheden regelmatig te herhalen. Een nuttige en leerzame dag, met dank aan de instructeurs van de Charliecompagnie! ■

NIEUW GELUID

Soldaat Daan

Mijn naam is Daan, 25 jaar oud en opgegroeid in het kleine Belt-Schutsloot. Een dorpje vergelijkbaar met Giethoorn. Sinds eind 2024 ben ik werkzaam bij de FKNR als tamboer. Iets wat voor mij een redelijk onbekend terrein was en soms nog is.

Als jong jochie ben ik ooit begonnen op trompet bij de lokale muziekvereniging. Omdat ik graag muziek maakte, ben ik bij meerdere verenigingen gaan spelen. Daar heb ik euphonium, bes-bas, bugel en drums gespeeld. Dat laatste vond ik zelf zo leuk dat ik besloot een opleiding te doen.

Ik ben begonnen aan een mbo-opleiding voor muzikant. Hier heb ik mogen proeven aan het werkzaam zijn als drummer in diverse bands en projecten. Na veel live spelen, studio-projecten en eigen muziek schrijven, ontdekte ik mijn passie voor het werken met pubers tijdens het geven van een les op een middelbare school. Dit heeft mij doen besluiten een conservatoriumopleiding te doen in de richting van docent muziek.

Na te zijn toegelaten op het conservatorium op drums en docent muziek ben ik veel blijven spelen in bands en projecten als drummer en percussionist. Coverbands, combo's, ArtEZ poporkest en een eigen punkband. Maar na alle jaren bandwerk miste ik de fanfare-wereld toch wel enorm.

Thuis ben ik opgegroeid met militaire muziek en de keuze voor de FKNR was dus makkelijk gemaakt! Het leek mij een uitdaging om uit mijn comfortzone te stappen en het vak tamboer te leren. Een ander vak dan het zijn van een drummer. Soms zit dit elkaar ook nog wel in de weg, maar dat maakt het werk alleen maar des te leuker!

Ik ben dankbaar voor de diensten, reizen en concerten waar ik allemaal aan bij mag dragen! Leuk om dingen te blijven leren en de combinatie met het onderwijs is goed te doen! Mijn week is goed gevuld met werken in het voortgezet onderwijs als docent muziek, dirigent zijn bij een amateur-harmonieorkest, stagemanager zijn bij een band en dan ook nog de werkzaamheden bij de FKNR! In ieder geval verveel ik mij nooit!

STAF IN BEELD

Jolanda, de vraagbaak van de FKNR

Wie denkt dat een officemanager vooral achter een laptop zit, heeft het werk van Jolanda nog niet gezien. Als officemanager bij Fanfare 'Korps Nationale Reserve' regelt ze van alles. Van kleding en sollicitatieprocedures tot hulp bij ICT-problemen, mailings en BHV. "Ik voel me een grote vraagbaak voor iedereen bij het orkest."

Haar werk is dan ook lastig in één functieomschrijving te vangen. Jolanda zorgt er bijvoorbeeld voor dat muzikanten over een passend tenue beschikken. Als er iets mankeert, gaat ze er achteraan bij de kledingafdeling van Defensie: het KPU. Ook begeleidt ze nieuwe collega's tijdens het hele instroomtraject. Ze reageert op sollicitaties, loodst nieuwe collega's door de hele aannameprocedure van Defensie, regelt het kleedmoment en helpt ze op weg met de verschillende systemen. Zo zorgt Jolanda ervoor dat zij hun weg binnen Defensie kunnen vinden.

Daarnaast is ze BHV-coördinator, werkt ze mee aan financiële aanvragen voor optredens en weten collega's haar ook te vinden als hun iPad niet meewerkt. "Soms kan ik het oplossen, soms niet. Maar dan weet ik meestal wel waar ze moeten zijn om verder te kunnen."

Geen dag is hetzelfde. De ene dag zit ze bij een stafvergadering, de volgende rijdt ze naar het KPU om kleding op te halen of is ze bezig met het uitwerken van notulen. En als er extra mensen op kantoor zijn, kan er zomaar tussendoor nog even koffie worden gezet of de keuken worden opgeruimd.

Juist die diversiteit vindt Jolanda leuk. "Ik ben wel van de dienstverlening. Ik vind het heel leuk om mensen te begeleiden en te helpen als ze ergens tegenaan lopen."

Jolanda kent de FKNR dan ook al langer dan haar huidige functie doet vermoeden. Ze speelde zelf vanaf 2003 bij het orkest en stopte in 2015. Nadat ze enkele jaren in de zorg had gewerkt, kwam ze in 2020 terug als officemanager. "Ik bleef altijd contact houden met de mensen van de FKNR."

En waar is ze het meest trots op? Dat blijkt niet eens iets werkgerelateerds te zijn. Lachend zegt ze: "Op het orkest. Ik luister natuurlijk altijd. Dan ben ik daar heel trots op, vooral om daar onderdeel van te mogen zijn."

Volgens Jolanda zit de kracht van de FKNR in samenhangigheid en doorzetten. "Ik merk een hele oprechte motivatie binnen het orkest." Diezelfde drive ziet ze ook bij de staf: "Iets kunnen betekenen voor de mensen en ervoor zorgen dat een concert of buitenlandoptreden weer leuk en goed geregeld kan worden. Dat is ook mijn drive."

Tekst: Sgt Aniek | Foto: Ideke

➤ Sergeant Arjen trommelt het 45 Pantserinfanteriebataljon binnen op nieuwe standplaats Soesterberg.

Een tamboer bij de Fanfare ‘Korps Nationale Reserve’ is zo veel meer dan iemand die bij een concert of ceremonie een trom slaat. Van begrafenissen en herbegravenissen tot binnenkomsten op kazernes: onze tamboers zijn door het hele land inzetbaar. Tamboer sergeant Arjen draait al jaren allerlei soorten diensten en komt daardoor op plekken en bij momenten waar je als publiek niet altijd iets van meekrijgt. Hij neemt je mee in zijn werkzaamheden.

JONGENSROOM

Voor Arjen begon de liefde voor muziek al op jonge leeftijd. Zijn vader was tamboer-maître en als klein jongetje liep Arjen al achter hem aan. “Ik liep op mijn vierde al met een tamboer-maîtresstok, samen met mijn broer. Mijn vader gooide hem nog weleens kapot, dus wij liepen voor de zekerheid met een reserve.” De stap naar Fanfare ‘Korps Nationale Reserve’ was dan ook een logische. “Ik heb altijd al militaire muziek willen maken. Het was echt een jongensdroom.”

EERVOLLE TAAK

Van alle diensten die Arjen als tamboer draait, zijn het vooral de eervolle diensten, zoals begrafenissen en herbegravenissen, die hem bijblijven. Recent was hij bijvoorbeeld betrokken bij de begrafenis van een voormalig Natres-generaal, die commandant van Bronbeek was. “Daar ben ik eigenlijk ook voor bij de FKNR gekomen.” Gemiddeld speelt Arjen zo’n tien keer per jaar bij een herbegrafenis. “Het gaat vaak om slachtoffers uit de Tweede Wereldoorlog, maar we

doen de laatste tijd ook steeds meer herbegravenissen van mensen die in Libanon zijn omgekomen.” Juist die momenten maken voor Arjen duidelijk waarom hij ooit voor militaire muziek koos.

VEER IN DE KONT

Een van de diensten waar Arjen regelmatig voor wordt ingezet, is het ‘binnenklappen’. Een peloton dat in opleiding is, sluit een eindbivak af met een commandantenmars. “Ze lopen zich dan helemaal kapot. Tijdens de

laatste kilometer, anderhalve kilometer of soms de laatste 400 meter staat de familie langs de kant en wij als tamboers lopen voorop. Dat geeft zo’n moment net wat meer cachet.”

Voor Arjen is dat precies de kracht van de muziek tijdens zo’n dienst. “Je maakt het af. Je geeft ze het gevoel van: yes, ik heb het gehaald. Met opgeheven hoofd en een veer in de kont lopen ze naar binnen. Ze zijn helemaal op en wij geven ze met de muziek dat laatste beetje energie. Je knapt gewoon op van muziek. De mooiste binnenkomsten zijn wat mij betreft die waarbij de familie helemaal losgaat, bijvoorbeeld met fakkels en rookbommen.”

Dat maakte hij zelf mee tijdens een binnenklapdienst in Assen, samen met Niels, eveneens tamboer bij de FKNR. Vooraf was het voor beiden niet helemaal duidelijk wat er precies van

hen verwacht werd of hoe de route liep. “De adjudant die daar de boel leidde, zei op een gegeven moment: ‘Het komt wel goed, je kunt geen kant op, je moet wel mee.’ We keken elkaar aan en dachten: we zien het wel. We gingen lopen en volgens mij had ieder familielid wel een rookbom bij zich. Je bent daar niet bekend en die rook is aan alle kanten, dus op een gegeven moment zie je echt helemaal niks meer. Toen de rook wegtrok, konden we de bocht maar net maken. Dat was echt leuk.”

“Je maakt het af. Je geeft ze het gevoel van: yes, ik heb het gehaald.”

VERHUIZEN IN SOESTERBERG

Niet iedere dienst draait om een vast ceremonieel moment. Arjen is ook betrokken bij bijzondere gebeurtenissen binnen de krijgsmacht, zoals de verhuisceremonie van het 45e in Soesterberg. Het 45e was gevestigd in Havelte, maar werd verplaatst naar het midden van het land. “Ze willen de infanterie door het hele land verspreiden. Daarom is het hele bataljon naar het midden van het land gegaan om weer andere mensen te trekken.”

De verhuizing werd niet alleen op de kazerne gevierd. Het was de bedoeling dat het bataljon midden in Soesterberg in contact kwam met burgers. “Soesterberg is natuurlijk altijd al een echt defensiedorp geweest, dus het bataljon werd daar welkom geheten tijdens een bijzonder appel in het dorp.” Daarna liep het bataljon ongeveer een kilometer door Soesterberg, waarna het met bussen naar de Dumoulinkazerne werd gebracht. Daar volgde een bijzonder schouwspel. “We gingen met tank en al de kazerne op. Daar hebben we nog een intern appel gedaan. Liep ik daar in m’n eentje voor 400 man en een tank.”

Juist dat soort onverwachte momenten maken het werk voor Arjen interessant. “Het is gewoon echt leuk om al die verschillende dingen mee te maken en te zien. Als je tamboer bent bij de FKNR en je bent inzetbaar voor binnenkomsten of individuele diensten, leer je echt de Defensie-organisatie kennen.” ■

FKNR TAMBOERS *Een slag apart*

➤ De begeleiding op stille trom tijdens een herbegrafenis op het militair ereveld in Loenen.

PRIKBORD

NORMANDIË

Begin juni was een delegatie van de Fanfare 'Korps Nationale Reserve' in Normandië. Jaar na jaar reizen we naar deze bijzondere streek om de bevrijding te herdenken en de vrijheid te vieren. Van het Wilhelmus op het strand van Arromanches tot de Irene Mars in Pont Audemer: muziek is onmisbaar tijdens herdenkingen en ceremonies. Het was wederom een eer om hier onze bijdrage aan te mogen leveren.

VIERDAAGSE

Eind juli vergezelden we weer de duizenden wandelaars over de Via Gladiola. De zon op ons hoofd, een uitzinnige menigte langs de kant en heel veel blije lopers: het was weer een mooie intocht. Een warm klusje, maar daar draaien we onze hand natuurlijk niet voor om. Binnen de FKNR liepen Ideke, Hans en David de Vierdaagse helemaal uit en ontvingen zij het welverdiende Vierdaagsekruis. Voor de meeste muzikanten van de FKNR betekende de Vierdaagse ook de afsluiting van het muzikale seizoen. Daarna was het tijd voor een welverdiend zomerverlof!

VETERANENDAG LAND VAN CUIJK

Op 20 juni verzorgden we de muzikale omlijsting van de Veteranendag Land van Cuijk bij het Oorlogsmuseum Overloon. Een bijzondere dag waarop ontmoeting, reflectie en vooral waardering voor onze veteranen centraal stonden. Veteranen, hun partners en gezinnen kwamen samen om herinneringen te delen en stil te staan bij hun inzet voor vrede, vrijheid en veiligheid. Ook werd aan twee veteranen het Draaginsigne Militaire Oorlogs- en Dienstsachtoffers uitgereikt. Een eervolle dag om als FKNR muzikaal aan bij te dragen.

PRINSJESDAG

Ook tijdens Prinsjesdag waren we dit jaar weer van de partij in Den Haag. We waren verantwoordelijk voor het afrollen van de ere-afzetting langs de route van de Koninklijke stoet. Vanaf het Lange Voorhout, over het schelpenpad en verder de route op: stap voor stap maakten we de weg klaar voor de komst van de stoet. In afwachting van de stoet mochten we het aanwezige publiek vermaken met de nodige marsen. Na de troonrede en de terugkeer van de stoet wachtte ons nog één taak: de ere-afzetting opnieuw begeleiden, maar dan de andere kant op. Zo droegen we ook dit jaar ons steentje bij aan Prinsjesdag in de Hofstad.

VRIEND AAN HET WOORD

Alexander Smit

Achter elke Vriend van de Stichting Vrienden van de FKNR schuilt een verhaal. In deze rubriek laten we onze Vrienden aan het woord: waarom steunen ze de FKNR en wat betekent (militaire) muziek voor hen?

Al zo'n vijf à zes jaar is Alexander Vriend van de FKNR. De aanleiding was een bekende: dirigent Alfred Willering. "Ik kende Alfred al, omdat ik onder hem had gespeeld bij Harmonie Crescendo in Sleen en bij het Symfonisch Blaasorkest Overijssel. Ik volgde hem en zag dat hij dirigent werd bij de FKNR." De website bracht hem bij de Stichting Vrienden van de FKNR. "Ik zag dat je Vriend kon worden en heb dat eigenlijk meteen gedaan. Ik kom zelf uit de fanfaremuziek, dus dat sprak me aan."

De liefde voor militaire muziek gaat bij Alexander al terug tot zijn jeugd. "Als klein kind keek ik er met bewondering naar. Hoe krijgen ze het voor elkaar om zo strak te lopen en tegelijkertijd uit het hoofd te spelen? Dat vond ik ontzettend knap." Zelf solliciteerde hij ooit bij De Regimentsfanfare 'Garde Grenadiers en Jagers' (RFGGJ), op trombone. "Alfred was daar destijds bassist en zat in de commissie, maar helaas werd ik afgewezen." Tegenwoordig speelt hij euphonium bij het politieorkest Noord-Nederland, waar hij inmiddels zo'n vijf jaar actief is.

Ook daar ziet hij een belangrijke overeenkomst met militaire muziek: de verbinding met de samenleving. "We verzorgen bijvoorbeeld beëdigingen en diploma-uitreikingen, maar spelen ook op plekken waar we de andere kant van de politie willen laten zien. Dat verbindende vind ik mooi. Bij militaire muziek zie je dat ook: je bent de brug tussen defensie en de samenleving."

De FKNR zag hij een aantal jaar geleden op de Nationale Militaire Taptoe in Ahoy. "Ik ben niet per se een echte taptoe-liefhebber, maar het is wel mooi om te zien. Ook vond ik het leuk om mijn kinderen te laten ervaren wat zo'n optreden inhoudt."

Zijn muzieksmaak is breed, maar hij is opgegroeid met de klassieke harmonie- en fanfaremuziek, van componisten als Jan Van der Roost en Johan de Meij. Toch houdt Alexander ook van lichte muziek en jazz. "Ik heb ook twee jaar in een bigband gespeeld. Lichte muziek vind ik heel mooi, maar het moet wel goed gespeeld worden. Als dat niet zo is, krijg ik er bijna kromme tenen van."

Tekst: Sgth Aniek

MUTATIES

NIEUW

sld2 Thijs (bastuba) - 10 september 2026

BEVORDERD/VRIJWILLIGE PLAATSIING

sld2 -> sld1 Suzanne (saxofoon) - 31 mei 2026
sld2 -> sld1 Mathilde (hoorn) - 17 juni 2026

OVERGEPLAATST NAAR ANDERE EENHEID

Kap Alfred Willering (dirigent) - 6 september 2026
Staf Militaire Muziek

Stichting Vrienden
**FANFARE 'KORPS
NATIONALE RESERVE'**

facebook.com/fknr.nl

instagram.com/fknr.official

youtube.com/@fanfarekorpsnationalereser62

[spotify/fanfare korps nationale reserve](https://spotify/fanfare%20korps%20nationale%20reserve)